

شناخت قرآنی رسول اکرم (ص)

بخش اول

استاد محمد حسین غلامی

گروه معارف اسلامی

چکیده:

قرآن کریم طی ۲۳ سال بر رسول اکرم محمد بن عبدالله (ص) نازل می‌شد، و گزاره‌های قرآن درباره خود پیامبر(ص) مستندترین خبرها و توصیفها بوده است. نگارنده در این مقاله با کاوش در لایلای قرآن، و با تکیه بر آن آیات بینات شخصیت رسول اکرم (ص) را در ابعاد گوناگون آن بصویر کشیده است. و تنها منبع و مأخذ وی در اینجا قرآن کریم بوده است.

مقدمه:

شخصیت والای رسول اکرم را شئون «تبوت، قضاؤت و حکومت» است. و همچنین دارای جامعترین «ظرفیت انسانی» و انسان کاملی است که تمام صفحات جلال و جمال الهی در ایشان متجلی شده است؛ و واسطه بین خداوند متعال و جهان امکانی که سایر آفریده‌های آفریدگار، وام دار هستی آن حضرت می‌باشند و شخصیت وجودی ایشان در مراتب «نوری» و «روحی» و «جسمانی» تحقق یافته است.

با «معرفت جمالیه» و «معرفت جلالیه» می‌توان با برخی از آفاق وجودی اش آشنا شد آنهم به میزان میسور و با تکیه بر سعی و تلاش، و از نظر «تاریخ و علم» انسانی است که هزاران صفحه از برگهای زرین تاریخ، کلام و فلسفه، عرفان و اخلاق و علوم اجتماعی و سیاسی، و سالهای متمادی از وقت اندیشمندان و متفکران را جهت تفکر و اندیشه درباره خویشتن و آثار و برکات کتاب و زینش به خود اختصاص داده است. ولی با این همه، در این روزگار برای «انسان عصری» ضروری است که تأملی از سر تحقیق و تدبیر در شخصیت و «شناخت قرآنی» که آن حضرت بنماید و با یافتن رابطه عمیق بین «قرآن کریم» و «رسول اکرم(ص)» که همان رابطه کتاب تدوینی و کتاب تکوینی است به حضور معنوی نیکوترين نمونه انسانی که خداوند او را همچون خورشیدی فروزان بر فراز قله انسانیت قرار داده است پی ببرد، و با بهره‌مندی معنوی و هدایت از ایشان در ابعاد مختلف زندگی به حیات خویش معنی ببخشید. چرا که انسان عصری در بحران هویت انسانی به سر می‌برد، و برای نجات از امواج سهمگین این بحران به یقین نیازمند معرفتی عمیق و همه جانبه نسبت به جامعترین انسان

کامل قرآن است. شناخت قرآنی هم، معرفتی است محصول از تأمل و تدبیر در آیات قرآن که پیرامون رسول اکرم (ص) نازل شده‌اند.

تأملی با عقل بشری و دریافتی با فهم عرفی از آیات الهی، و همچنین تقریر و ترسیم شخصیتی از رسول اکرم (ص) جهت پیروی و تأسی انسان امروز با توجه به حدیث ارزومندی انسان. و دیگر از آثار شناخت قرآنی دست یافتن به معیارهای اصیل و صحیح جهت معرفی شخصیت رسول اکرم (ص) و پاسخ دادن به شباهات و پرسشها ای است در تاریخ، کلام، فلسفه، اخلاق، عرفان و علوم اجتماعی و سیاسی، که احیاناً پیرامون رسول اکرم (ص) مطرح می‌شوند. شیوه این مطالعه و تحقیق استخراج و تنظیم موضوعی آیات قرآن و مقابله و مقایسه آیات با یکدیگر و تعیین اصول کلی در بخش معرفتی، و تبیین موضوعات فرعی در حوزه عمل و شناختن را هکارهای عملی از شناخت قرآنی رسول اکرم (ص) است.

* نام و اوصاف پیامبر(ص) در قرآن کریم

نام مبارک «محمد» در قرآن کریم در چند آیه آمده است از جمله:

- ۱- «وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ فَذَلِكَ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ، أَفَإِنْ مَا ثُمَّ أُوْفَيْتَ إِنْ قَبْلَتِمْ عَلَى اعْتِاقَبِكُمْ وَ مِنْ يَنْقُلْبُ عَلَى عَقِيْبِهِ فَلْنَ يَضْرِبَ اللَّهُ شَيْئًا وَ سِيجْرَى اللَّهُ الشَّاكِرِينَ». (آل عمران / ۱۴۴)
- ترجمه: «و محمد جز پیامبری نیست که پیش از او هم پیامبرانی بوده‌اند، آیا اگر او بمیرد یا کشته شود از پیروی او و عقیده خود باز می‌گردید؟ و هر کس که از عقیده خود بازگردد بداند که هرگز به خداوند زیانی نمی‌رساند بزودی خداوند سپاسگزاران را پاداش دهد.»
- ۲- «مَا كَانَ مُحَمَّدٌ إِلَّا أَحَدٌ مِّنْ رِجَالِكُمْ وَ لِكُنْ رَسُولُ اللَّهِ وَ خَاتَمُ النَّبِيِّنَ وَ كَانَ اللَّهُ وَ بَكُلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِمَا». (احزاب / ۴۰)

ترجمه: «محمد هرگز پدر هیچ یک از مردان شما نبوده است بلکه پیامبر خدا و خاتم پیامبران است، و خداوند به هر چیزی داناست.»

- ۳- «وَالَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ آمَنُوا بِمَا نَزَّلْنَا عَلَى مُحَمَّدٍ وَ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرُوا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ اصْلَحُوا بِاللَّهِمَّ». (محمد / ۳)
- ترجمه: «و کسانی که ایمان آوردن و کارهای شایسته کردند و به آنچه بر محمد فرو فرستاد شده که حق است و از جانب پروردگارشان است باور داشتند، گناهشان را زدود و کار و بار ایشان را به صلاح آورد.»
- ۴- «مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَ الَّذِينَ مَعَهُ اشْدَاءٌ عَلَى الْكُفَّارِ رَحْمَاءٌ بِنَفْسِهِمْ تَرْزِيهُمْ رَكْعًا سَجَدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا

من الله و رضوانا سيماهم فى وجوهم من اثر السجود ذلك مثلهم فى التوارة ومثلهم فى الانجيل كزرع اخرج شطئه فازره فاستغلظ فاستوى على سوقه يجحب الزراع لينحيط بهم الكفار وعد الله الذين امنوا و عملوا الصالحات منهم مغفرة واجراء عظيمما». (فتح/ ۲۹)

ترجمه: «محمد پیامبر الهی است و کسانی که با او هستد بر کافران سختگیر و با خودشان مهربانند، آنان را راکع و ساجدینی که در طلب بخشش و خشنودی خداوند، نشانه آنان در چهره هاشان از اثر سجود آشکار است و این است توصیف آنان در تورات و توصیف آنان در انجلیل، همانند نهالی که جوانه اش را بر آورد و آن را نیرومند سازد و ستبرگ ردد و بر ساقه هایش بایستد، و کشاورزان را شاد و شگفت زده سازد تا از دیدن ایشان کافران را به خشم آورد، خداوند به کسانی از ایشان که ایمان اورده اند و کارهی شایسته کرده اند، آمرزش و پاداشی بزرگ و عده داده است».

* بیان: در آیات چهارگانه که نام مبارک «محمد» اورده شده است چند اصل معارفی بکار رفته است:

۱- بیان معرفی از توحید و بعضی از صفات خداوندی که عمیق ترین رابطه بین این آیات را می رساند که این اصل در حوزه اعتقادی موجب توجه به مسئله «خدا محوری» در سلسله مباحثت «اعتقادات قرآنی» است.

۲- وصف و اوردن توصیف پیامبر با کلمه «رسول» و «رسول الله» و «خاتم النبیین» و کسی که بر او «وحی» نازل می شود.

۳- ذکر عنصر ایمان و عمل صالح و بیان آثار ایمان و عمل صالح.

۴- یاد اوری رسولان و انبیاء گذشته و ارتباط پیامبر(ص) با آنان بعنوان رسولی از رسولان قبلی و خاتم انبیاء.

۵- هر چهار آیه پیرامون پیروان پیامبر(ص) و وصف و معرفی و تعیین نمودن تکالیفی است بر عهده مؤمنین و اوردن نشانه های مؤمنان به پیامبر(ص) و بیان تمثیلی که از ایشان در کتابهای آسمانی تورات و انجلیل آمده است.

آنچه که در پایان می توان به برکت نام «محمد» در آیات چهارگانه بعنوان وظایف دینی مطرح نمود جهت یافتن هدایت قرآنی از «اسوة حسنة» عبارتند از: ایمان به خداوند و پیامبر و پیامبران گذشته، انجام عمل صالح، ثبات قدم و پایداری بر اصول اعتقادی و ایمانی پیامبر(ص) در زمان عدم حضور جسمانی ایشان، سختگیری بر کافران و مهربانی با مؤمنان، عبادت و بنگری خداوند جهت طلب بخشش و خشنودی او و قرآن کریم برای پیامبر نام مبارک احمد و اوصافی از قبیل بشیر و نذیر،

امام المتقین، داعی الله، شهید، بالمؤمنين رؤف و رحيم... آمده است که هر یک از این اوصاف خود بیانگر جلوه‌هایی از شخصیت وجودی ایشان می‌باشد.

* شخصیت پیامبر اکرم (ص):

از دیگر موضوعاتی که در آیات قرآن پیرامون پیامبر (ص) آمده است شخصیت رسول اکرم (ص) بعنوان انسان کامل و «اسوہ حسنہ» که نقش مؤثر و به سزاگی در تکوین شخصیت مسلمانان دارد.

از جمله آیات زیر:

۱- «فِيمَا رَحْمَةٌ مِّنَ الَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْكَنْتْ فَطَأَ عَلَيْظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكِّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ». (آل عمران/۱۵۹)

ترجمه: «به لطف و رحمت الهی با آنان نرمخویی کردی و اگر در شتgomی سخت دل بودی بی شک از پیرامون تو پراکنده می‌شدند، پس از ایشان در گذر و برایشان آمرزش بخواه و در (این) کار با آنان مشورت کن و چون عزمت را جزم کردی به خداوند توکل کن که خداوند اهل توکل را دوست دارد.»

۲- «لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنْتُمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَوْفٌ رَّحِيمٌ». (توبه/۱۲۸)

ترجمه: «به راستی که پیامبری از میان خودتان به سوی شما آمده است که هر رنجی که شما می‌برید برای او گران می‌آید و سخت هوای خواه شمامست و به مؤمنان رؤف و مهربان است.»

۳- «قُلْ إِنَّمَا إِنَّمَا بَشَرٌ مُّثَلُّكُمْ يُوحَى إِلَى إِنَّمَا الْهُكْمُ إِلَّا لَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِمُو إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَلِّوْلِيْلَهُمْرِكِيْنِ». (فصلت/۶)

ترجمه: «بگو جز این نیست که من بشری مانند شما هستم (با این تفاوت) که به من وحی می‌شود که خدای شما یگانه است، در کار او راست و درست باشید و از او آمرزش بخواهید، و ای برمشرکان.»

۴- «فَلَذَاكَ فَادِعْ وَاسْتَقِمْ كَمَا أَمْرَتْ وَلَا تَتَبَعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ أَمْنَتْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمْرَتْ لَأَعْدَلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرِبُّكُمْ لَنَا اعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حَجَّةٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَحْمِلُ بَيْنَنَا وَاللَّهُ يَعْلَمُ». (شوری/۱۵)

ترجمه: «پس برای این (امر)، دعوت کن، و چنانچه دستور یافته‌ای پایداری کن، و از هوی و هوس آنان پیروی مکن، و بگو به هر کتابی که خداوند فرو فرستاده است ایمان اوردهام، و دستور یافته‌اه که در میان شما دادگری کنم، خداوند پروردگار ما و پروردگار شمامست، کار و کردار ما از آن

ماست و کار و کردار شما از آن شماست در میان ما و شما گفتگویی نیست، خداوند ما و شما را برای داوری گرد می‌آورد و سیر و سرانجام به سوی اوست.».

۵- «لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَشْوَةُ حَسَنَةٍ إِمْنَانٌ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا». (احزاب/ ۲۱)

ترجمه: براستی که برای شما و برای کسی که به خداوند و روز باز پسین امید /و ایمان/ دارد و خداوند را بسیار زیاد می‌کند، در پیامبر خدا س. مشن نیکویی هست.».

بیان: در این آیات آنچنان که گذشت شخصیت رسول اکرم حتی به گونه‌ای ترسیم شده است که دارای کارآمدترین نمونه عملی و سرمشقی نیکو برای پیروان ایشان می‌باشد.

اصولی کلی بحث عبارتند از:

۱- مدارا و نرمخویی در راه هدایت مخالفین و درستخو نبودن که مایه پراکنده شدن مخاطبان می‌شود. محققًا این مدارا و نرمخویی برگرفته از لطف و رحمت خداوندی است که در رسول خلاصه تجلی یافته و بواسطه ایشان به سوی مؤمنان و هدایت شدگان جاری می‌شود.

۲- گذشت و آموزش خواهی از خداوند در مقابل خطاها و لغزشها و مخاطبین.

۳- مشورت نمودن با پیروان و استفاده از رأی و نظر و مشورت آنان.

۴- وکیل گرفتن خداوند بعد از تعمیم و عزم راجزمه کردن و انجام عمل با تکیه و اعتماد بر خداوند.

۵- مهریانی و رأفت داشتن نسبت به مؤمنین، تحمل رنج و زحمت در راستای هدایت دیگران، هواخواه و طرفدار و پشتیبان مؤمنین بودن.

۶- در کار خداوندی (در انجام دادن وظیفه‌هایی که خداوند بر عهده مؤمنین گذاشته است) راستی و درستی پیشه نمودن (صدقه و اخلاص داشتن) و آمرزش خواهی از خداوند که موجب بهره‌مندی از غفران و رحمت خداوند است.

۷- پایداری نمودن در عمل به دستورات خداوند و از هوی و هوس مشرکان و کافران پیروی ننمودن.

۸- ایمان داشتن به کتابهای آسمانی گذشته و عمل به عدل و دادگری نمودن.

۹- توجه نمودن به پروردگار و انجام عمل صالح و معاد باوری و در نظر داشتن سیر و حرکت به سوی خداوند.

۱۰- معرفی رسول ا... که بعنوان «سرمشق نیکو» از نظر اعتقادی، اخلاقی و رفتاری در جنبه‌های

فردی و اجتماعی برای کسانی که به خدا و روز باز پسین امید و ایمان دارند. اصول فوق برگرفته از آیاتی است که در آنها شخصیت رسول اکرم که به توصیف آمده و دارای محتوایی عمیق و پایدار جهت سامان بخشیدن به حیات انسانی است. حیاتی که پیوسته در مراحل مختلف جهان امکانی جریان دارد. عمل به این دستورات موجب سازندگی انسان قرآنی و جامعه قرآنی می‌شود.

